

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скаржевського Володимира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті цього кодексу

К и ї в
7 травня 2026 року
№ 110-3(І)/2026

Справа № 3-59/2026(143/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скаржевського Володимира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Скаржевський В.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 8, частинам другій, третій статті 62, частині першій статті 63 Конституції України (конституційність)

частину першу статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті Кодексу.

Згідно з частиною першою статті 130 Кодексу „керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –

тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб – накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян“.

Відповідно до частини третьої статті 130 Кодексу „дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалася адміністративному стягненню за керування транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, за відмову від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –

тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк десять років та з конфіскацією транспортного засобу, який є у приватній власності порушника, або адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб з позбавленням права керування транспортними засобами на строк десять років та з конфіскацією транспортного засобу, який є у приватній власності порушника, і на інших осіб – накладення штрафу

у розмірі трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією транспортного засобу, який є у приватній власності порушника, або адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб з конфіскацією транспортного засобу, який є у приватній власності порушника“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Нетішинський міський суд Хмельницької області постановою від 14 березня 2024 року визнав Скаржевського В.О. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 130 Кодексу, та наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 51 000 (п'ятдесят одна тисяча) грн із позбавленням права керування транспортними засобами на строк 13 років 2 місяці 28 днів, з конфіскацією транспортного засобу – марки „Citysoso 301“, який перебуває у приватній власності Скаржевського В.О.

Хмельницький апеляційний суд постановою від 9 грудня 2024 року апеляційну скаргу захисника Калабського С.В., який діяв в інтересах Скаржевського В.О., задовольнив: постанову Нетішинського міського суду Хмельницької області від 14 березня 2024 року скасував та постановив нову постанову, якою визнав Скаржевського В.О. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 130 Кодексу, та наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 51 000 (п'ятдесят одна тисяча) грн із позбавленням права керування транспортними засобами на строк 13 років 2 місяці 28 днів, з конфіскацією транспортного засобу – марки „Citysoso 301“, який перебуває у приватній власності Скаржевського В.О.

Суд апеляційної інстанції, задовольнивши апеляційну скаргу захисника Калабського С.В., який діяв в інтересах Скаржевського В.О., керувався тим, що „суд прийняв правильне рішення щодо порушення правил дорожнього руху і вірно кваліфікував дії Скаржевського В.О.“ згідно з частиною третьою

статті 130 Кодексу, проте розглянув справу без його участі, порушивши права Скаржевського В.О., передбачені статтею 268 Кодексу, тому „постанова суду першої інстанції підлягає скасуванню з постановленням нової постанови про притягнення Скаржевського В.О. до адміністративної відповідальності“ за частиною третьою статті 130 Кодексу.

3. Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що приписи частини першої статті 130 Кодексу „у частині встановлення відповідальності за відмову особи від проходження медогляду, у системному взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті“ не відповідають приписам статті 62 Конституції України щодо порушення принципу презумпції невинуватості, статті 63 Конституції України щодо права особи не давати показання або пояснення стосовно себе, статті 8 Конституції України щодо принципу верховенства права.

Крім того, Скаржевський В.О. стверджує, що санкція статті 130 Кодексу „має виражений каральний характер“, „передбачає значний штраф“, „встановлює тривале позбавлення спеціального права“, „посилюється у разі повторності“, а також зазначає, що „за матеріальними ознаками така відповідальність є квазікримінальною“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається, зокрема, на приписи Конституції України, Кодексу, а також на судові рішення у своїй справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу

(частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

4.1. З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що остаточним судовим рішенням у справі Скаржевського В.О. є постанова Хмельницького апеляційного суду від 9 грудня 2024 року, яка набрала законної сили з дати її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Суб'єкт права на конституційну скаргу мав реалізувати право на подання конституційної скарги до 10 березня 2025 року.

Автор клопотання вже звертався до Конституційного Суду України з конституційними скаргами від 11 лютого 2025 року (вх. № 18/40), від 19 лютого 2025 року (вх. № 18/52), від 28 березня 2025 року (вх. № 18/105) щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) статті 130 Кодексу, проте Секретаріат Конституційного Суду України листами від 13 лютого 2025 року (вих. № 004-018-18/427), від 21 лютого 2025 року (вих. № 004-018-18/532), від 2 квітня 2025 року (вих. № 004-018-18/898) повернув їх як такі, що за формою не відповідають вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Повторно суб'єкт права на конституційну скаргу звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою 9 березня

2026 року (вх. № 18/143). Отже, конституційну скаргу подано поза межами вимог, передбачених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Скаржевський В.О. клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги не подав. Крім того, у справі Скаржевського В.О. з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням до моменту його звернення до Конституційного Суду України минув значний період, що перевищує один рік та два місяці.

Отже, підстав для прийняття конституційної скарги Скаржевського В.О. поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, немає.

4.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Скаржевський В.О. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності частини першої статті 130 Кодексу у взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті Кодексу, а фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням питання установлення адміністративної відповідальності особи, яка керує транспортним засобом, за відмову від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, а також щодо застосування санкцій до такої особи, що свідчить про недотримання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону

України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скаржевського Володимира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з частиною третьою цієї статті цього кодексу на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**